

alt for urimelig høj, han ønskede en anstændig Nedsættelse, han stemplede med andre Ord denne Erstatning som uanstændig høj. Det viser sig altsaa, at man saa langt fra har fundet et Middel til at lette Gennemførelsen af dette Lovforslag i konservative Kredse, man er gaaet saa langt til den anden Side, man har gjort Erstatningen saa rundelig og Smørelsen saa fed, at man i konservative Kredse generer sig for at tage derimod. Man er kommen et Stykke længere til Højre, end Højre selv stiller sig og er glad ved og vil være bekendt. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds erklærede, at en Erstatning af det 20-dobbelte for de almindelige Tienders Vedkommende og af det 21-dobbelte for Præstembedernes Vedkommende vilde være tilstrækkeligt, og han godtgjorde med klare og bestemte Tal, at de paagældende derigennem i Virkeligheden vilde faa, hvad Tienden er værd for dem. Her ses der endda bort fra, at Tienden ikke er en almindelig privatretlig Ejendom, et Synspunkt, jeg udviklede i Fjor, og som jeg ikke skal komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed.

Jeg beklager derfor, at man ikke i Skattekommissionen har taget Hensyn til den Kritik, som blev fremsat fra vor Side, og som jo fandt Genlyd adskillige andre Steder — jeg nævnede en Udtalelse af det ærede Medlem for Ribe, i Fjor hørte vi en lignende Udtalelse af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), ja, det er ikke ret længe siden, at det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen), en Mand, som har været Medlem af Skattekommissionen, var nede at tale i Slagelse og der erklærede, at den Erstatning, som Tiendeejerne fik gennem Skattekommissionens Forslag, var for høj. Jeg forstaaer ikke denne Holdning af et Medlem af Kommissionen, da han jo tilmed ikke stod alene, men i denne Sag støttedes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), der udtrykkelig i Betænkningen tager Forbehold over for Tiendeloven, og ligeledes vil kunne finde en meget kraftig Støtte hos det ærede Medlem for Randers (P. Knudsen). Jeg forstaaer da ikke, at man er bleven staaende ved det Resultat, man i en Fart lod gaa gennem Tinget i Fjor, jeg forstaaer ikke, at man ikke har taget Hensyn til den berettigede Kritik, som er fremkommen, og jeg beklager det i høj Grad.

Jeg husker, at Ordføreren i Tiendespørgsmaalet under Diskussionen i Fjor

blandt andet indvendte mod mig, at naar Venstre i tidligere Tid — f. Eks. i 1872, da den højtærede Formand i dette Ting var Medforlagsstiller i et Udvalg — mente, at det 18-dobbelte var tilstrækkeligt, maatte man huske, at man den Gang tog den gennemsnitlige Tiende for de sidste 24 Aar, hvorimod man nu tager et enkelt Aar. Jeg gjorde i Fjor opmærksom paa, at dette vilde være særlig gunstigt for Tiendeejerne, idet Kapitelstaksten var særlig høj. Den er stigende, og nu maa der lægges $\frac{1}{10}$ af Stigningen til, det bliver en 6 Øre. Hvis denne Tiendelov nu gennemføres, vil den Kapitelstakst, hvorefter Afløsningen finder Sted, være endnu højere, og det viser sig da, at Kapitelstaksten for dette enkelte Aar med den Stigning af $\frac{1}{10}$, som føjes til, kun bliver en ubetydelig Del lavere end Gennemsnittet af Kapitelstaksterne i de sidste 24 Aar, og selv om de ærede Forslagsstillere havde beholdt det gamle Princip fra Begyndelsen af Halvfjerdserne at lægge Gennemsnittet af de sidste 24 Aars Kapitelstakster til Grund, vilde de, hvis de overhovedet havde beholdt Venstres gamle Princip, at Tiendeejerne kun havde Krav paa ca. det 18-dobbelte, være komne til et Forslag, som ikke gav Tiendeejerne nær saa meget som dette og i en ganske anden Grad skaaede Statskassen.

Nu have vi altsaa hørt Formanden for dette Parti, som her i Salen særlig repræsenterer de konservative Interesser, sige, at de konservative Dele af vort Folk, Godsejerne og Præsterne, faa meget mere, end de skulde have, nemlig det 24—25-dobbelte, medens de i Virkeligheden kun skulde have det 20—21-dobbelte, de faa med andre Ord det dobbelte, ja, det 3-dobbelte af, hvad der efter hans Mening tilkommer dem af Statskassen. Det spiller en overordentlig økonomisk Rolle for Statskassen. Der tales om, at Tiendeloven vil koste Staten 40 Millioner, man er endogsaa kommen op til et Tab paa 50 Millioner Kroner. Der bliver i Virkeligheden Tale om en overflødig Udgift for Statskassen paa ca. 20 Millioner, som efter de Udtalelser, vi have hørt af et konservativt Medlem af Tinget, er en Udbetaling, Tiendeejerne aldeles ingen Ret have til. Det spiller selvfølgelig i disse Tider en stor Rolle, om man lader Statskassen betale 20 Mill. Kr. mer eller mindre og navnlig betale 20 Mill. Kr. til Folk, som aldeles ingen Ret have til disse Penge, netop efter de Repræsentanters Mening, som i særlig Grad ere kaldede til at forsvare deres Interesser. Det spiller ogsaa en